

Rimski cesar Tiberij na Capriju

*Opojna je tvoja sinjina,
o Capri, v morju oblaki!
Večno sinjina prepeva,
in pesem do neba odmeva.*

(Ada Negri.)

Veličastna cesarska galeja je razpela jadra in močno zarezala v morje. Na krovu galeje je stal Tiberij; zamakneno je zrl na otok Sireni, ki se je počasi odmikal in potapljal v skrivnostno sinjino morja. Skale so žarele v zlato-vijoličasti luči zahajajočega sonca. Mirno je plula galeja po morski gladini, lahek vetrič je napenjal jadra; vesla so enakomerno udarjala, vmes pa so rozliale verige priklenjenih galejskih sužnjev. Od obale je prihajal zamolkel šum valov, ki so butali ob skale, se penili in odskakovali. Morje je odsevalo v vijoličastih, zlato in srebrno se prelivačih odtenkih barv.

Stoletja, ki so tako odmaknena, da so postala legenda, so minula od časa, ko je plula mimo Caprija Homerjev junak Odisej. Da bi ga ne izvalilo na otok petje siren, se je dal privežati na jambor.

Tudi Tiberija je omamila lepota otoka, ko je spremljal cesarja Avgusta in sta plula mimo Caprija. Takrat je sklenil, da se bo umaknil iz Rima le sem in bo živel tu kot puščavnik. In res se je nekega dne izkrcal na otoku. Le malo spremstva je povedel s seboj, kakor poroča Tacit. Zvezdoslovci so prerokovali, da se cesar ne bo več vrnil v Rim. Uganili so!

Toda Tiberij se je poživljal na zvezdoslovce: sit je bil vladanja in večnega spletkarjenja na rimskem dvoru, ki je ogražalo njegov prestol. Jutranje sonce je vzhajalo, ko je galeja s cesarjem pristala na Capriju. Otok se je kopal v bleščeči sončni luči. Vse je žarelo in se bleščalo — otok, morje in nebo. Tiberij je bil očaran po toliki lepoti. Tu, na tem otoku, se bo odpeljal v tej naravi, nepremagljivi trdnjavi bo na varnem. Tu ga ne bo nihče motil. Tu bo užival duševni mir in lepoto narave. Tu v tem nebeškem raju, se bo sprejel od vin-sko trto, palmami, oljkami, oranževci in limonci.

Cesar se je izkrcal na vzhodni strani otoka, v luk, ki se danes imenuje Marina Grande. S svojim prihodom, je stari cesar povzročil precej preplaha na otoku. Ljudstvo je drlo vkup, da bi videlo cesarja. Razne govorice o krutosti in hudobiji cesarja so se širile med otočani. Vedeli so povedati, da je neki Cocceio Nerva, ugleden in učen človek, odklonil idejo in pijačo, ko je zvedel, da ga namerava cesar odstraniti in je umrl od lakote. O nekem drugem nesrečnejšu pa pripoveduje legenda, da ga je cesar dal poklicati k sebi. Priazno ga je sprejel, ko pa so sedli k mizi, so ga nenadoma zgrabili vojniki, odpeljali in usmrtili.

Tiberij se je rad zabaval s tem, da je ure in ure poslušal zgodbe, ki so mu jih pripovedovali sužnji, ki so delali pri vili.

Zanimivo je, kako je neki ubogi ribič ušel čudovito in redko ribo. Namenil se je, da bo sam ponesel ribo cesarju. Da bi si skrajšal pot do vile, je plezal po skoraj navpični skali. Ko je preplezal kakšnih 300 metrov visoko, se je naenkrat znašel na terasi, po kateri se je sprehajal Tiberij. Cesar se je prestrašil umazanega, raztrganega in od plezanja povaljanega moža. Silno se je razjezil nad njim. Nič ni pomagalo, da se je ubogi ribič oprostil in zatirjal, da je prinesel ribo v dar, da bi cesarja z darom razveselil in počastil. Cesar se ni dal potolažiti. Poklical je svoje služabnike in jim je ukazal, da naj pri priči vržejo uboega moža čez pečino. To se je tudi zgodilo.

Odslej je ljudstvo imenovalo prepada pod Tiberijevo vilo »Tiberijev skok«. In to po pravici, kajti temu »skoku« je sledilo še več takšnih skokov. Kdor je padel pri cesarju v nemilost, je bil povabljen na teraso, in — nič več ga ni bilo na spregled...

O takih strahotnih kaznih so pisali Tacit, Svetonij in drugi rimski pisatelji. Tacit je sicer pisal, da je bil cesar blagoga značaja, dokler ni prišel na dvor. Dvor pa je pokvaril cesarjev značaj ker je vedno spletkaril. Cesarju so tudi prišepetavali, da ga ljudstvo ne mara. To ga je razdražilo in potrljo. Končno ni nikomur več zaupal. Cesar je bil tudi zelo nagel jeze. Kadar se je razjezil, je izgubil oblast nad seboj, in tedaj je postal brezobziren in krut. Zato ni nič čudnega, če so se prebivalci otoka prestrašili, ko so slišali, da namerava cesar ostati na njihovem otoku.

Avgustus je imel po vsem otoku manjše in večje vile in hiše. Kier koli se mu je zdel svet pripraven, je dal zgraditi vilo. Tiberij pa se je odločil za vilo Jovis, ki je kraljevala na visoki skali. Poslopje je dal prezidati, povečati, urediti in polepšati.

Vila je bila doslej zapuščena. Stopnice, ki so vodile v dvorec, so bile preraste z grmovjem in zasute z gruščem. To je ovrnilo obiskovalce, da se niso vzpenjali do vile.

Leta 1933 pa je italijanski akademik, Amedeo Maiuri, vilo in, nieno okolico preuredil. Zdaj vodijo mogočne stopnice mimo lepo urejenih teras, mimo gredic in gajev do veličastnega dvorca, ki je ves preroben vstal iz pozabe. Tudi notranjost vile je vsa prenovljena.

Ogromna stavba je bila zelo poškodovana. In le resničnemu umetniku so lahko poverili obnovitev tako znamenitega spomenika. Maiuri se je dobro odrezal. Vilo je prenovil, poslušajoč se vseh novih pridobitev. Tu je električna razsvetljava, tu je vodovod... Lepo je umel združiti moderno s starim, ne da bi delal silo davni. Ogromno poslopje s svojimi prizidki in stavbami, je vse križem prepleteno s hodniki, ki tvorijo pravi pravcati labirint. Ob stranskih stavbah, kjer so prebivali nekoč sužnji, je več obsežnih vodnjakov, ki pa so sedaj brez pomena in služijo le v okras. Po terasah so razvrščeni vrtovi. Na več krajih so urejene lepe razgledne točke. Najlepša med njimi je terasa, z razgledom na mesto Napoli. Neizbrisen je ta vtis, bodisi podnevi ali na večer, ko blesti mesto v lučkah in mu sveti Vezuv.

Osvajalcu prelope Dalmacije in rodovitne Panonije, je pač vselej zaigralo srce, kadar koli se je ozrl proti tem pokrajinam, ki so izmed najlepših, kar jih je osvojil za rimsko cesarstvo.

Ko je senat poklical Tiberija v Rim in je galeja odplula na širno morje, se je Tiberij z

žalostnim obrazom oziral nazaj na svoj lepi otok, na svojo lepo vilo, ki ga je pozdravljala raz visokih skal. Nenadoma pa mu je svetla luč posvetila v obraz in mu zmedla pogled. Bila je to žarka luč na svetilniku, ki ga je dal cesar zgraditi na visoki skali, ne daleč od svoje vile. To je bil zadnji pozdrav, ki mu ga je poslal Capri, kjer je cesar nameraval ostati do smrti. Ni mu bilo usojeno. »Non egressus est villa quae vocatur Jovis«. (»Več ne boš zapustil vile, ki se imenuje Jovis«), poroča Svetonij. In vendar je moral Tiberij zapustiti to svojo ljubo zavetišče.

Galeja se je oddaljila od kopnega; svetilnik je izginil na obzorju. Tedaj pa je završalo v ozračju: strahovit vihar je nastal. Galejo je nagibalo na stran. Z velikim naporom so jo pomorščaki naravnali in se rešili v zaklonišče. Ladja se je rešila v pristan Miseno. Cesar je našel zatočišče v Luculovi vili. Smrti v morskikh valovih je sicer ušel, toda smrt ga je dohitela v drugačni obliki: ni umrl naravne smrti — ali so ga zastrupili ali pa je bil zadavljen. Že nekaj dni pred odhodom iz Caprija so služabniki opozorili cesarja, da mu preti nesreča: gora Farai se je namreč zaradi potresa stresla; to pa ni bilo dobro znamenje.

(Il Piccolo di Trieste.)

Mraz in ženske nogavice

Čuden in včasih kar nerazumljiv je ženski svet. Človek kar verjeti ne more, da je tako kakor je. Zunaj je mraz, da kar evili in škriplje okoli človeka, vse se zavija v najtoplejšo obleko, v razne kožuhe, natika na glavo kučme in na-ušnice, na roke debele rokavice, le ženske tekajo okoli v prav tako tankih nogavicah, kakor so jih nosile poleti. Tu in tam vidimo pa tudi kakšne debelejšje nogavice, toda presneto redko. Človeku se kar misli ustavijo ob pogledu na noge v takšnih nogavicah. Skozi nogavico vidiš, da so noge kar modre, rdeče in vijoličaste od velikega mraza, če pogledaš lastnice teh nog v obraz, vidiš, da ji kar zobje šklepetajo od muke, in vendar ji vidiš drugi dan zopet v tako tankih nogavicah. Čemu pa ne nosimo potem skozi vso zimo tudi tankih oblek s kratkimi rokavi? Kak smisel ima, da oblečem kožuhovinat plašč, noge pa imam tako rekoč gole in bose? In vendar je noga najbolj izpostavljena mrazu in bi morala zaradi tega biti najbolj zavita in zavarovana. Tople noge jamčijo za zdravje v vsem telesu. Nobeden možki bi ne bil tako neumen, da bi tekal golonog okoli v takem mrazu. Ženska pa, ki je mnogo občutljivejša in dovzetnejša za razne prehlade, ki izvirajo iz mrzlih nog, pa brezglavo počenja tak nesmisel. In zakaj? Zato, ker je noga v tanki nogavici lepša nego v debeli. Res je, zaradi lepote se marsikaj potopi in pretrpi, toda izpo-

stavljanje in to prostovoljno izpostavljanje svoje-ga telesa vsem onim mukam, ki jih lahko baš pri ženski povzročijo razni prehladi, ni več v skladu s človeškim razumom.

Najmanjše, kar lahko pri tem odneseš, je revmatizem, a kdor ga je že okusil, se ga boji kot pes biča. Naravna kazen za tako brezglavo početje se seveda ne pokaže takoj, ampak včasih šele nekaj let pozneje.

Pozimi je pač najprimernejši čas za razstavo ženskih nog. Kdo jih bo le gledal? Vsak komaj sopiha od mraza in komaj čaka, da prihitijo domov. In kaj ima ženska od tega, če je mogoče ta ali oni ugotovil, da ima lepe noge, ona sama pa bo mogoče to ugotovitev plačala zelo, zelo drago. Lepa noga je lepa tudi v debelejši nogavici, grde noge pa tudi tanka nogavica ne olepša. Sicer pa ni tako silno važno, kakšne so noge, ker človeka pač ne vrednotimo po nogah.

Na vsak način bi bil potreben v ženski modi velik preokret. Zimska moda bi se morala temeljito ločiti od letne. To vendar ne gre, da menjamo pozimi pokrivala, obleke, plašče, rokavice in čevlje, le nogavice ne. In četudi obleče k vsemu še tople nogavice, je ženska v primeri z moškim pozimi še vedno preveč izpostavljena mrazu. Čudno je, da niso v tem pogledu modni diktatorji še prišli na kakšno boljše, času ter potrebam ustrezajočo misel.

Križanka št. 61

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20				21				22				23				24		
25			25					26				27				28		
29		30	31				32	33			34	35		36	37			
38	39				40				41				42					43
44				45	46			47	48			49	50					51
52				53				54				55						56
57			58					59				60					61	

Vodoravno: 1. učenec, 6. lunina eprememba, 10. kraj v Sremu, 14. zgledni pisatelj, 20. ruski knez, 21. pristanišče v severni Afriki, 22. najmanjši del snovi, 23. sadno drevo, 24. gora v Mali Aziji, 25. divja žival, 25.a nasprotje joka, 26. pod, cestišče, 27. umetniško obdelana obravnava, 28. gora na Koroskem, 29. vrsta zemlje, 31. moderno orožje, 33. tekoča voda, 35. otrok, 37. trebušna poškodba, 38. starogrški pesnik, 40. pripadnik izumrlega naroda, 41. državica v Zadnji Indiji, 42. gora v Armeniji, 44. mesto na Japonskem, 47. reka na Čerkoslovaškem, 48. del telesa, 50. zvezda, večernica, 52. eušilna priprava, 53. upanje, 54. revščina, 55. nevestin delež, 56. Japonski denar, 57. mesto v severni Italiji, 58. papirnat otroško pokrivalo, 59. velika utež, 60. plug, drevo, 61. ognjeniški izmeček.

Navpično: 1. slovenski mladinski pisatelj, 2. rob, kot, 3. prijetna zabava, 4. kraj na Francoskem, 5. božjepotnik, 6. tenka kožica, 7. slovenski pisatelj, 8. pripadnik izumrlega naroda, 9. slovenski pisatelj, 10. Odisejev rodni otok, 11. preprosto orožje, 12. mesto v bresicanih pokrajini, 13. ščepce volne, 14. otok v Sredozemlju, 15. romunski denar, 16. finski pisatelj, 17. del Azije, 18. leposlovnost oblika, 19. kvartopisni izraz, 30. del polihstva, 31. lahkolet, 32. tulo, štor, 33. trgovski popust, 34. električni pol, 35. kraj v zahodni Afri-

ki, 36. boginja, 37. prekop, 39. domača žival, 43. jezero v Abesiniji, 44. leposlovnost oblika, 45. svetopisemska oseba, 46. loščilo, 47. pristanišče na Finkem, 48. reka v Nemčiji, 49. kraj v Vojvodini, 50. kraj pri Ljubljani, 51. del vodovoda.

Rešitev križanke št. 60

Vodoravno: 1. kobulica, 9. moč, 12. anoda, 17. Pan, 20. obad, 21. eter, 22. Ares, 23. esej, 24. Ada, 25. sobota, 26. lira, 27. šega, 28. laketi, 29. Ilir, 30. ovoj, 32. Alan, 33. opis, 35. ona, 36. tul, 38. Opava, 40. tur, 42. uta, 43. tobak, 46. Ero, 47. kič, 48. Eros, 49. Edi, 50. re, 51. tuga, 52. Ra, 53. noec, 54. Ana, 55. Kana, 56. volar.

Navpično: 1. kositer, 2. obol, 3. Babilon, 4. udor, 5. letopis, 6. Ita, 7. Celovec, 8. Arii, 9. Maraton, 10. oral, 11. češarek, 12. Aeen, 13. Negotin, 14. oca, 15. delitev, 16. Ajas, 17. pakobul, 18. Aden, 19. natakari, 31. Vaše, 34. para, 37. ura, 38. oko, 39. ara, 41. USA, 42. Uda, 44. Oto, 45. aga.

Posušena špinača

Zdaj imamo še svežo špinačo. Zato si jo nasuši za zimo. Posušiš jo lahko v pečici, a mora priti zrak do nje. Špinača mora biti le na tanko razstлана in naj se hitro suši. Enkrat

čudoviti pojav poznega letnega časa: jezdeca na mavrici pa niso opazili.

Medtem pa je sv. Martin iadno jezdir svoje vojske. Neviden je drevil med stražami, da bi prišel do poveljnika. A ko je zagledal novo orožje postavljeno v krog, oklepne vozove, tanke, protiletalske topove, lovska letala in bombnike, se je razžalostil. Res je, njegova starinska oprema ne spada semkaj.

Zapustil je taborišče in je jezdir dalje. Kmalu je opazil polne dvorane žensk pri šivalnih strojih, kako so izdelovale vojaške obleke. Hej, to je bilo pa nekaj zanj! Nevidno je vstopil v dvorano, razpolovil je svoj ostanek plašča in je dal polovico. »Joi,« so vzklile šivile. »Kos predvojnega sukna, ki ne more biti boljši! Trdno je ko usnje in lahko ko puh. Darovalce noče biti imenovan.« Ko so sukno otipavale in ga ogledovale, se je njegov ostanek plašča spet povečal v polovico. Sv. Martin je vstopil v drugo dvorano, v ducat, v sto dvorano. In povsod je storil isto. Nekdo, ki noče biti imenovan, je daroval to krasno sukno. In ostanek Martinovega plašča se je venomer spet povečal. Komaj je še mogel rezati sukno z mečem. Ščasnoma se mu je roka utrudila in ga začela boleti. Tudi v hrbtu ga je začelo ščemeti. Dobro, bo pa kar spet zajezdir konja in se vrnil po mavrico v domovino večnega veselja.

Toda — joj! — mavrice ni nikjer več, je ni tu, je ni tam — izgnila je! Ljudje, ki so bili opazili mavrico, so tudi videli, da je bila izgnila, a svetnik v svoji vnemi teza ni bil opazil. A svetnik je videl nekaj, česar ljudje

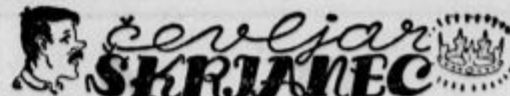
Ko se je pa tudi njegov čas kot blaženi med blaženimi izpolnil in je imel stalno mesto pri prestolu Gospodjarja sveta, je nekoč stopil iz nebes. Videl je, da se stara zemlja še vrtila ko nekoč. Videl je datje, da se je tisto naselje, kjer se je rodil, spremenilo v lično mesto. V kraju, kjer je bil slišal prve nauke o Kristusu, se je dvigala visoka stolnica. Pred vrati je žde-la siva starka in je imela odprto knjižico. Na daleč so bile vidne rdeče črke praznika. Bil je 1. november 1942 — dan vseh svetnikov. V spomin vseh svetnikov so poromali ljudje na grobove svojih rajnih in so jim prinesli cvetja. Luči pa ni bilo skoraj nobenih na grobovih.

Svetnik se je liubeznivo nasmešnil in mu je dobro storilo, videč, kako ljudstvo časti vse svetnike in seveda tudi njega. A ko je vprav premišljal, kako da ni nič luči, mu je zapuhtel pod nos smodnikov dim z bojnih poljan in zaslišal je hrup vojske s kopnega, z zemlje ih iz ozračja. »To je vojnica!« si je dejal in je vedel, zakaj ni luči na pokopališčih.

In zdaj se je v njem spet nalahno vzbudilo veselje od starih vojaških radosti. »Oh,« je zašepetal, »ko bi vendar imel spet svoj meč, svojega konja in svoj plašč!« Pa se ni kar nič začudil, ko se mu je želja, kot bi mignil, izpolnila. Spet je ves mlad in svež sedel opasan z mečem in s polovico plašča na plečih na svojem konju. In ko se je pravkar oziral za kako cesto, se je naredila čudovita, sedmerobarvna mavrica, ki se je nalahno dotikala zemlje.

Srce mu je od veselja poskočilo. Zavriskal bi bil, tako je bil srečen.

Ljudje, ki so se tedaj ozrli v nebo, so videli

74.

KRALJ JE POSLUŠAL RAVNO PRI VRA-TIH, KO ZACUJE TO VZDIHOVANJE IN REČE SAM PRI SEBI: »JE ŽE UGANIL, ŽE VE, DA IMAM SKRJANČKA V OMARI.«

75.

TAKOJ JE ODPRL VRATA, POHITEL K SKRJANCU IN GA OBJEL: »ZDAJ, KO SI UGANIL TUDI TO, DOBIŠ MOJO HČERKO IN POL KRALJESTVA.«

Naročite »Slov. koledar«!

K U H A

Rezanci iz buče

Za štiri osebe je treba: 80 dkg naribane buče, ščepec soli, 2 žlici jesiha ali citronovega soka, 3 decilitre omake. Omaka pa je iz 2 decilitrov mleka (ali vode), 1 jajce, 2 dkg moke, ščepeca soli, noževke konice paprike, iz 3 dkg nastrganega sira ali drobtin. Pripraviš pa takole: Naribano bučo kuhaš v vreli vodi, ki jo osoliš in okisaš, 4 minute. Nato precediš, pustiš vodo odteči, in zaliješ z omako. Kako narediš omako? Mleko (vodo), jajce, moko, napriko in sol mešaš, da se peni, poliješ na bučo, potreseš s sirom ali z drobtinami in nato spečeš v vroči pečici, da postane vse zlato-rumeno. (Preizkušeno navodilo!)

ali dvakrat jo malo premešaš. Potem ostane lepo zelena. Pozimi daš posušeno špinačo za 1 uro v toplo vodo (50 do 60 stopinj), da se namoči, nato jo pripraviš kakor svežo špinačo.

niso mogli videti. Zagledal je Gospoda samega in zaslišal besede: »Martin, ti moj zvesti služabnik, ostani, kjer si, in delaj dobro do konca bede in stiske! Siromaki te bodo blagoslovili in Oče bo imenoval tvoje ime v liubezni.«

Tedaici je sv. Martin izdrl edino ostrogo iz svojega desnega čevlja, obrnil je belca in ostal v dolini. Odtlej biva med nami in neprestano daie. Ne vidimo ga, pa je vendar tu. Zdaj pa zdaj ga srečamo, ne da bi slutili. Časih ga imamo kot nebeški čudež v svojem sre-u, ne da bi vedeli. A Bog, ki preskuša tudi naša srca, ve vse to in zadovoljno zakliče: »Martin je moj zvesti služabnik.« (Mathes Nitsch.)

Gobe vsebujejo vitamine

Naše gobe niso le izvrstno hranivo, ki nam zaradi beljakovin odležejo kakor meso, marveč vsebujejo tudi vitamine. In sicer imajo toliko vitamina B¹ kakor špinača in 4 do 6 krat več vitamina C kakor kravje mleko, toda vitamina A nimajo nič. Pač pa vsebujejo vitamin D, ki nas varuje rahitisa in ki ga vsebujejo sicer le meso, jajca in presno maslo. Gobe imajo prilično toliko vitamina D kakor presno maslo.

V 18. stoletju je bilo nekaj let, ko je bila beseda »čednost« v Franciji samo beseda mode. Takrat je bival na dvoru Friderika Velikega neki francoski poslanik, ki je zmeraj govoril, da je oblečen »v obleko čednosti«. — Odpoklicali so ga v Pariz in kmalu nato je umrl. »Sai ni čudno,« je dejal Friderik Veliki, »ko je bil pa tako malo oblečen!«

Legenda o svetem Martinu

Sveti Martin je bil vojaški otrok. Niegov oče je bil poveljaval rimski legiji, ki je bila utaborena v Savariji v Panoniji. Sredi legionarjev se mu je kmalu zbudilo veselje do vojaškega življenja in je hotel tudi sam postati vojak.

Vendar ni bilo njegovo poslanstvo to, da bi se sam udeleževal kot vojskovodja. Posebno doživetje ga je odvedlo z njegove prvotne poti, in je svoje življenje posvetil Bogu. Zgodilo se je, da je nekoč, ko je jezdir iz Amiensa, kjer je imel svoje bivališče, zagledal pred seboj be-rača, ki mu je zastavil pot, in ga prosil vho-gajme. Martin je prebrskal vse žepe, pa ni našel nobenega denarja. Pač pa je imel vrh oble-ke širok plašč. Berač pa ni imel nobenega. Mar-tin je vzeml meč, presekal je plašč na dvoje in je dal polovico revežu.

Ponoč je se mu je, obdan z angeli, prikazal Zveličar, ki je bil ognjen s polovico Martinovega plašča, in je dejal: »Martin je moj zvesti služabnik. S tem plaščem me je oblekel.« To je Martina tako prevzelo, da je slekel vojaško sukno in odložil meč. Odslej je deloval v službi Cerkev, živel je v miru in je umrl kot žeščen pri ljubljenski škof iz Toursa. Njegovo življenje je bilo blagoslovljeno, a blagoslovljena je bila tudi njegova smrt: povzdignila ga je njegova Cerkev v občestvo svetnikov in vsi bedni in siromašni so si ga izbrali za svojega pri-prošnjaka.

MALI OGLASI

V malih oglasi velja pri iskanju službe vsaka beseda L 0,30, pri ženitovanjskih oglasi je beseda po L 1,— pri vseh ostalih malih oglasi pa je beseda po L 0,60. Davek se računa posebej. Male oglase je treba plačati takoj pri naročilu.

Službe

Ištele:

Gospodična
Iščo mesto k otrokom. — Ponudbe v upravo »Slov.« pod »Ljubitelja otrok« št. 6322. (a)

Dobra kuharica

Iščo službo; gre tudi za majhno plačo. — Naslov v upravi »Slov.« pod 5700.

Službe

Dobe:

Brivskega pomočnika
(pomočnik), dobrega delavca, sprejemem takoj. — Dorčec Ivan, Ljubljana, Dalmatinova ulica 13. (i)

Gospodinsko pomočnico
zmožno vseh hišnih del, iščem za 1. december. — Vprašati: Sv. Petra cesta 34. (b)

Postrežnico

pošteno in snažno sprejemem takoj. Plestenjak, Bežigrad, Costova f. (b)

Dekle k otrokom

čisto, pošteno, urno, ki ima veselje do otrok — sprejemem. Naslov v upr. »Slovenca« pod št. 6305. (b)

Kuharico

ki opravlja tudi vsa gospodinska dela, sprejemem. Plača in oskrba lepa. Dalmatinova 5-I.

Postrežnico

čez dan, ki bi kuhala kosilo, sprejemem k 4 članski družini. Predstaviti se je v trgovini Intra, Bleiweisova cesta 37a.

Prodamo

**DRVA
PREMOG
GOMBAC**
GLEDAŠKA 14

Črno moško suknjo

zimsko, skoraj novo, prodam. Naslov v ogl. odd. »Slov.« pod št. 6331. (i)

Tulipane in krokuze originalne holandske smo dobili **Sever & Komp.** Ljubljana

Divji zajec!

Sadjarji škodo na sadnem drevju vas obvaruje inženir Prezljevo LEPUSIN-mazilo. — Ljubljana, Wolfova ul. 3.

Zaradi opustitve obrata
prodam dobro kravo mlekarico, jako močno kobilo, več konjske opreme in voz. Sv. Jerneja cesta št. 25.

Glicerin Sintet

prvovrstni nadomestek pravega glicerina, uporaben v razne namene tudi za negovanje gumijskih polgov, kakor tudi za avtohladilnike, stalno na zalogi: »Petronafta« v Ljubljani, Bleiweisova c. 35a.

Podgane

voluharje in miši zanesljivo uniči inženir Prezljev »Mikrota«. — Ljubljana, Wolfova ul. 3.

Električno železnico
(Marklin), primerno za Miklavža — ugodno prodam. Vprašati v trgovini Janko Česnik, Lingarjeva ulica.

Lep otroški plašček

za otoka od 3 do 4 let, prodam, Društvena ul. 6, Moste. (i)

Zimsko suknjo

dobro ohranjeno, za moškega srednje postave — poceni prodam. Naslov v upravi »Slov.« pod 6264. (i)

Apneni prah

za potresanje krompirja imam v zalogi, Poljanska cesta 47. (i)

Prodam

nekaj sto lepih jabolčnih divjakov. Istotam se dobi kravo, dobro mlekarico. Černe Anton, Za vasjo 6, Ljubljana VII. (i)

Kuhinjsko pohištvo

dobro ohranjeno prodam za nizko ceno. Naslov v upravi »Slov.« pod 6270. (i)

Ščureks

zoper ščurke je stavljen na osnovi najnovejših tovrstnih poskusov. — Inž. Prezelj, Wolfova ulica 3, Ljubljana. (i)

Otroško posteljico

dobro ohranjeno prodam. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 6283. (i)

Vodno črpalko

(Flügelpumpe) št. 6 s 25 m cevi 1 1/4 cale; novo re-poreznico in pa »Sackov« plug, prodam. Valentin Babnik, Ljubljana, Vodnikova 123. (i)

Otroški voziček

globok, dobro ohranjen, prodam. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 6284. (i)

Šivalni stroj »SINGER«
dobro ohranjen in pa lep globok voziček poceni naprodaj. Marenčičeva 3 - Moste. Zorič. (i)

Otroško posteljico

kompletno, belo pleskano, skoraj novo, prodam za 650 litr. Naslov v upr. »Slovenca« pod št. 6286. (i)

»Prek«

dobro ohranjen, prodam. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 6289. (i)

Otroški voziček

globok, zelo dobro ohranjen, prodam. Naslov v upravi »Slov.« pod 6290. (i)

Klavir in »SINGER«

šivalni stroj ugodno prodam. — Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 6306. (i)

Otroški voziček

globok, moderen, dobra kvaliteta ugodno prodam. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 6310. (i)

Rcno prodam

Peljem jo sam na blok Kane Franc, Dravljice — Kovaska ulica 5. (i)

Ročno gumi cizo-voziček
ugodno prodam. L. Ambrož, mehanik, Bleiweisova cesta št. 71. (i)

Lutzovo peč

veliko cca. 3 m, skoraj novo, in »Phebus« peč za večji lokal — prodamo. — Ponudbe upravi »Slov.« pod: »777« št. 6335. (i)

Prodam

hišni miln, ročni in trans-misijno in visoko frekvenčni masažni aparat. Janseva 14-I. (i)

Bele flanelaste rjuhe
mekhe bele rjuhe, fine za plenice, prodam. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 6313. (b)

Tulipane in krokuze
sadimo že sedaj na prosto ali v lončke. Nudimo originalne holandske. Sever & Komp., Ljubljana. (i)

Črno redkev

1 kg 1 lro nudi Sever & Komp., Ljubljana.

Pisalni stroj

prenosljiv, s kovčkom, dobro ohranjen, poceni prodam. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 6339. (i)

Nov vprežni voz

na gume prodam. — Na vpogled je v Jernejevi ulici št. 29. (i)

Stroj za krtačenje

šime in vate prodam. — Ob Ljubljani 55. (i)

Vzorčasta preproga

prvovrstna, za divan, volneni pliš, je naprodaj. Vprašati v upravi »Slov.« pod št. 6332. (i)

Vajenci

Vajenko
sprejme modistka Ivanka STEGNAR, Stritarjeva 9.

Vajenko

za fino elektromehaniko, iščem. Pismene ponudbe naj stavišjo absolutno 4 razredov srednjih ali pa njim sorodnih šol upravi »Slov.« pod »Fina elektromehanika« 6285. (v)

Sobe

Oddajo:

Na stanovanje sprejemem
gospodično ali gospo, Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 6314. (i)

Sostanovanko

sprejemam na stanovanje v centru mesta, s svojim pohištvo. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 6340. (i)

Stroji

Preselitev!

Cenj. odjemalcem sporočam, da sem preselil trgovino in zalogo strojev iz Franciskanske v GALETOVO ul. št. 4. Trnavajska postaja »Stara sola« v Šiški. DOVŽAN IVAN, trgovina strojev.

Kupimo

Pisalni stroj, gramofon
in pisalo, dobro ohranjeno ali pa v neuporabnem stanju, kupuje plača najvišje dnevne cene: »EVEREST«, Presernova ulica 14. (k)

Smrekovo čreslo

lepo, zdravo, suho in jezičce — kupi vsako količino sanjarna J. Lavrič, št. Vid pri Stični - Ljubljana

Snažno pohištvo

vseh vrst, žimnice, otroške postelje, vozičke in druge uporabne predmete stalno kupuje trgovina »OGLED«, Mestni trg 3, vhod skozi vežo. (k)

Vinske buteljke

7 dec. in litrske, večje stevilo, kupim. J. Lavrič, Cankarjevo nabrežje 1. (k)

Zaboje vseh velikosti

kupim, San Pellegrino, Kolodvorska ulica št. 8. (k)

Polhove kože

in kože od vseh divjih živali kupuje stalno Zdravič, trgovina, Ljubljana, Stari trg 30. (k)

Železen štedilnik

star, rabljen, kupim. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 6327. (k)

Peč znamke »Zephir«

večjo, z 10 do 12 grelec, kupim. Ponudbe pod »Zephir« na oglasni oddelci »Slov.« pod št. 6334. (k)

Objave

Gostilna »BALKAN«

Sv. Petra cesta 25, javlja cenj, gostom, da je dospela nova pošiljka dobrega vina ter da so vsake soboto, nedeljo in v ponedeljek pečeni čevapčiči. Za cenjeni obisk se priporoča I. Radlovič.

Denar

Posojilo

proti vknjižbi na večstanovanjsko hišo iščem. Cenj, ponudbe na oglasni oddelci »Slovenca« pod: »20.000 litr.« št. 6328. (d)

Berite

Slovenca
in oglasujte v njem!

Filatelija

Filatelisti pozor!

Polezajte in avertirajte, da najugodnejše v novitih ali kupite znamke vseh držav kakor tudi »JOL« albume in »se filatelistične potrebščine v Knjigarni Janes Dolžan, Ljubljana, Stritarjeva 6 Tel. 44-24

Filatelisti!

Ugoden nakup raznih filatelističnih novosti — znamk, filatelistične literature, katalogov, »JOL« albumov itd., dobite pri filateliji »Mladinske založbe«, Ljubljana, Stari trg št. 30.

Znamke kupim

samo dobrodelne, letalske in nežig, frankovne serije Avstrije, Liechtensteina, Luxemburga, Monaca in Jugoslavije. Ponudbe: Novi trg 1, II. nadst., desno.

Kurirvo

2951

in Franciskanska 10

Obet

Posteljne mreže

izdeluje in rabljene sprejema v popravilo najceneje Alojz Andlovic — Gregoričeva 5. (i)

Popravila punč

sprejema in garderobo izvršuje Bricej, Mestni trg 10, I. nadst.

Pohištvo

patentne posteljne mreže, otomane, moderne kauče in fotelje nudi solidno in po nizki ceni

Rudolf Radovan

tapetnik Ljubljana, Mestni trg 13

Stanovanja

Oddajo:

Enosobno stanovanje
komfortno, prazno ali meblirano, oddam. — Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 6341. (i)

Stanovanje

dveh sob, kuhinje in priključni oddam s 15. dec. stranki brez otrok. Vprašati: Replj, sodar, Trnovo

Iščete:

Dvosobno stanovanje
lepo, čisto, parket, električno, lačen ali zamenjam z istotakim v mirni bližini hiš v centru. — Kaluža, Gosposka ulica 511.

Šivalni stroji

Najboljše šivalne stroje
dobite pri snani tvrdki IVAN JA in SIN, Via Bleiweisova 36

Šivalni stroj

dobro ohranjen, prodam. 14. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 6324. (i)

U najem

Pekarno v Ljubljani
z ali brez inventarja — vzajem v najem. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 6303. (n)

Književna koncesija

družba z o. z. se ugodno odda. Polze se v upr. »Slovenca« pod št. 6323. (i)

Poslovne prostore

za pisarno, po možnosti z večjim skladiščem in kletjo, iščem v središču mesta, najraje v kolodvorskem okolišu. Ponudbe na upr. »Slov.« pod »Trgovina št. 6333.« (n)

Živali

Psico, ilirsko ovčarko

dobro čuvajko; z rodovnikom, prodam, Naslov v upr. »Slov.« pod 6262. (j)

Psa, dobrega čuvaja

do 2 leti starega, kupim. Ponudbe upravi »Slov.« pod »Dobro čuvaj« 6307. (j)

Konja

13 letnega, prodam. Zaloška cesta 183. (j)

Prodam prašiča

100 kg težkega. Naslov v upr. »Slovenca« pod št. 6326. (j)

Ostanki prastare katoliške bazilike

Nedaleč vstran od Póle v Istriji so v majhnem gozdičku odkrili kmetje pri kopanju globoke jame za apnenice ostanke prastare katoliške bazilike. Na podlagi odkopanih kipov, reliefov in delov oltarjev arheologi zatrjujejo, da so najdeni ostanki prastare katoliške cerkve, ki je stala na dotičnem mestu osemga ali devetega stoletja po Kr. rojstvu.

Stanje uradništva v Ameriki

Nemško časopisje je pred kratkim objavilo statistične podatke o stanju uradništva v Združenih ameriških državah. Po teh podatkih so imele vse države Severnoameriške Unije lani 1.445.000 uradnikov in uslužbencev. Letos se je pa uradniški kader v teh državah povečal na 2.207.000 državnih nastavlencev.

Kupujte pri naših inserentih!

Zalostnega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je danes v 61. letu starosti, previdena s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspala naša dobra mama, stara mama, teta in sestra, gospa

Miklič Zofija

zasebnica

Pogreb drage pokojnice bo v nedeljo, 15. novembra t. l., ob ¼4. uri pop. z Zal, kapele sv. Jožefa, na pokopališču k Sv. Križu. Ljubljana, Graz, Dunaj, dne 13. novembra 1942.

Globoko žalujoči: ANTON, sin; JUSTI, snaha; SONJA, vnukinja; rodbine: STERN, TUREK.

Zapustil nas je naš ljubljani soprog, dobri oče, stari oče, gospod

Tausen Franc

finančni računski direktor v pokoju

Pogreb dragega pokojnika bo v ponedeljek, dne 16. novembra 1942, ob 3 popoldne z Zal iz kapelice sv. Franciška k Sv. Križu. Ljubljana, 13. novembra 1942. ZALUJOČI OSTALI.

Naročajte in širite »Slovenca« !

Zadet od srčne kapi nas je za vedno zapustil naš ljubljani soprog, preskrbni očka, brat in stric, gospod

Alojzij Lenček

ravnatelj Javnih skladišč v Ljubljani

Pogreb nepozabnega pokojnika se bo vršil v ponedeljek, dne 16. novembra t. l., ob pol štirih popoldne z Zal, kapele sv. Kristofa, na pokopališču k Sv. Križu. Blagopokojnika priporočamo v blag spomin. Ljubljana, dne 14. novembra 1942.

Fani, soproga; Helenca in Marjanca, hčerki ter ostalo sorodstvo.

Po dolgotrajnem vzornem in vestnem delovanju je med delom omahnil v večnost naš gospod

Alojzij Lenček

ravnatelj Javnih skladišč, družba z o. z.

Pogreb pokojnega se bo vršil v ponedeljek, dne 16. novembra 1942, ob ¼4. uri pop. iz kapelice sv. Kristofa na Zalah, na pokopališču k Sv. Križu. Pokojnega gospoda ravnatelja bomo ohranili v svetlem spominu. Ljubljana, dne 14. novembra 1942.

Javna skadišča d. z o. z. Družabniki in pameščenci

A. Fogazzaro

38

Palača ob jezeru

Razmišljala je o težavah, ki jih bo morala premagati, da dosepe do cilja, na to, da je zgubila sled za Sillom, da je užaljen in da jo je morda celo pozabil, da je skoraj popolnoma odrezana od sveta in da ji zato naključje ne more pomagati. Mišlila je na sovražnost s stricem ter na smešnega in zoprnega bratrance. Uživala je ob misli na vse te ovire. Vse so brezpomembne pred Bogom, vsemogočnim Očetom.

Popolnoma se je prepuščala Njemu. Klečala je nepremično v klopi in se zdela kakor spokojna skušnjava. Grofica Foska je od časa do časa pogledovala, medtem ko je ves čas z veliko vneto pahljalo in neprestano pregibala ustnice v neskončnih molitvah. Všeč ji je bila deklica, ki je tako pobožno klečala v cerkvi. Videla je že v duhu, kako se bo klanjal njeni snahi cerkvenik v cerkvi sv. Marije v Benetkah. Nepo je medtem strašno trpel. Neprestano si je pritiskal odličavljene nos na nos in gledal izpod čela oba orjaška soseda. Ko so vsi verniki poklekali, si on ni upal ostati zravnani; previdno je pokleknil, ves v strahu za svoje golobje sive hlače. Kaka razlika med to mašo in onimi v Turinu, kjer se je njegov pogled pasei na ljubkih dekletih in elegantnih damah. Tolažila ga je misel na sestrino. »Aristokratska narava« si je dejal. »Brez dvoma sem njen ideal. Razumljivo je, da noče, da bi to preveč opazil.«

Pozvonilo je k spremenjenju. Nepo je klečal s sklonjeno glavo in mislil: »Tisoč dve sto hektarjev v Lomeli, osem sto v okolici Novare, palača v Turinu in Florenci.«

Edita pa ni sklonila glave. Bila je blede, a gledala je naravnost pred se, mirno in resno. Samo trepetajoče roke se izdajale gorečnost njene molitve, ki je preko sklonjenih glav bitela naravnost k Bogu, in mu govorila: »Gospod, Ti veš, koliko so ga žatili. Bodi usmiljen do njega.« Njen obraz ni izražal vdanosti, pač pa odločno voljo, zasenčeno od žalosti.

Naj prijatelj Steinegge pa je prisostvoval maši na višavah, sedeč med bršljanom. Šel je iz cerkve, ker se mu je zdelo, da mu tla gorijo pod nogami. Koliko let že ni prestopil praga Gospodove ječe, kakor je imenoval cerkev. Ni si upal pestiti hčerko ob vhodu; komaj pa je stopil pod cerkvene oboke in je videl Edito, ki je počasi krenila proti klopi na ženski strani, ki je spoznal, da je naloga, ki jo je prevzel, zanj pretežka. Ni bilo sicer v njem tako močno sovraštvo do vsega nadnaravnega, pač pa nekaj ponos. Stari volk je zapustil čredo.

Zdaj je čepel tu zgoraj kakor star in žalosten volk ter se ni zmenil za krasoto narave, ki ga je obdajala. Tudi ni slišal skrivnostnega šepetanja dreves okrog sebe. Gledal je cerkveno streho in poslušal nerazločne zvoke orgel in petja, ki so od časa do časa prihajali do njega. Ena sama misel ga je mučila ves čas:

»V njenih očeh sem zavrnjenec.«

Kako grenka je bila ta misel! Toliko se je boril, toliko trpel, čuval svojo čast, kljub strašni lakoti, na kljub strastem izžerpanega telesa. Čuval jo je bolj zanj kot pa zase. Ljubil jo je z vso dušo in ona naj ga smatra za zavrnjenca! Naj se torej ponaša pred duhovniki, ki so po njegovi sodbi bili krivi vse njegove nesreče? »Ponižal se bom,« si je dejal, »samo da me bo Edita vzljubila.«

Bila. »Nenadoma mu je šinila neka misel v glavo. »Če bi rekel kako besedo temu Bogu, če sploh je?« Dvignil se je in začel govoriti na glas v nemščini: »Gospod Bog, poslušaj me. Nisva prijatelja? Morda. Grdo sem govoril o duhovnikih. Tebi in o Tebi nisem nikdar rekel nič. Če me kljub temu smatraš za sovražnika, uredi va najne račun. Pravilo, da si pravičen in to verujem. Pogledj, Gospod Bog v svojo knjigo pod ime Friderik Steinegge iz Nassaua. Pogledj, če nisem že dovolj plačal. Ti si vedno mlad, jaz pa sem star in utrujen. Kaj mi hočeš še vzeti? Ljubezen moje hčerke Editi? Nič drugega nimam več, Gospod Bog. Morda pa mi jo lahko pustiš. Če tega ne moreš, spravi tudi mene s sveta!«

Ob zvoku svojega lastnega glasu je postajal Steinegge vedno bolj ginjen. Počasi je zdrknul na eno koleno.

»Prav malo Te poznam, Gospod, a moja Editi Te ljubi z vsem srcem; jaz pa Te lahko molim, če hočeš. Glej, pred Teboj klečim. Sporazumiva se, če mogoče, brez duhovnikov. Morda Ti lahko dam še kaj. Železno zdravje imam. Vzemij ga. Daj, da počasi izhram, a ne postavljam se med mene in Edito. Ne morem poklekati pred duhovnike in lagati. Vojak sem in ne poznam hi navšine.«

»Gospod Bog,« zdaj je Steinegge pokleknil še na drugo koleno in znižal glas. »Bojim se, da sem v mladosti veliko grešil. Ljubil sem igro in ženske, celo najslabše. Dvanajstkrat sem se dvo-bojeval; trikrat sem dvoboj sam izval in ranil nasprotnika, čeprav nisem imel prav. Mislim, da so bili to trije veliki grehi. Vsa leta so me težili. Gospod, Bog moje Editi, odpusti mi.«

Umolknil je in zopet sedel na prejšnje mesto. Bil je ginjen, a zadovoljen sam s seboj. Zde-

lo se mu je, da je naredil velik korak naprej. Ko je govoril z Bogom, je njegova pomanjkljiva vera tako zrastle, da je zdaj že pričakoval kak odgovor. Imel je občutek človeka, ki mora govoriti z mogočnjakom, čigar jeze se boji in ker se boji, da bi ga služabniki zavrnili, ga ustavi na cesti, mu na kratko pove svoje razloge in ker ga nagovorjeni poslušajo molče, si razlaga ta molk kot začetek usmiljenja. Da bi premagal ginjenost, si je prižgal cigaro. Stotnik Steinegge ne sme jokati. Kadil je skoraj z jezo. Ko se je nekoliko pomiril, je obsedel s cigaro med prsti in zazdelo se mu je, da so travnate bilke, ki so rastle med kamenjem šepetale slovesne in nerazumljive besede ter da jim je odgovarjalo mrmanje grmičevja. On pa ni nikoli razumel govorice narave, nikdar ni bil sentimentalni! Cigara mu je ugasnila v roki. Kaj naj to pomeni? Zdrnil se je, se dvignil in počasi krenil nazvzdol proti cerkvi.

Verniki so začeli prihajati iz cerkve. Najprej so prihajali moški, ki so se ustavljali pred cerkvi v manjših skupinah, nato ženske. Steinegge je stal ob strani in opazoval pisani tok, ki je vrel skozi glavna vrata. Čakal je, kdaj se prikaže črna Editin klobuček. Tok je postajal vedno počasnejši in redkejši. Ko je minila nevarnost, da bi se človek zadel ob neotesane komolce vaščanov, sta se prikazala grofica Foska in Marina, za njima pa je korakal Nepo. Za tem so prišle še tri ali štiri starke, nato pa ni bilo nikogar več. Tudi skupine moških so se razšle in prostor pred cerkvi se je izpraznil. Steinegge je postajal nemiren. Približal se je cerkvenim vratom. Cerkev je bila prazna. Obstala sta v njej samo še duhovnik, ki je klečal v prvi klopi pred glavnim oltarjem in nekaj klopi za njim Editi.

I. N. A.

L'imponente sviluppo dell'ISTITUTO NAZIONALE delle ASSICURAZIONI

Sijajen razvoj NARODNEGA ZAVAROVALNEGA ZAVODA

Dal 1922 al 1942
Od 1922 do 1942

Capitali assicurati - Zavarovani kapitali

1922		L. 4.133.845.346,—
1941		L. 24.983.555.064,—
1942		L. 29.000.000.000,—

(approssimativi - približno)

Nuove assicurazioni stipulate - Nova sklenjena zavarovanja

1922		L. 714.365.942,—
1941		L. 4.191.913.624,—
1942		L. 5.500.000.000,—

(approssimativi - približno)

Premi incassati - Vplačane premije

1922		L. 190.355.552,—
1941		L. 1.149.392.283,—
1942		L. 1.400.000.000,—

(approssimativi - približno)

Riserve matematiche - Matematične rezerve

1922		L. 726.886.948,—
1941		L. 6.698.740.821,—
1942		L. 7.300.000.000,—

(approssimativi - približno)

Riserve patrimoniali - Premožnjske rezerve

1922		L. 83.284.555.99,—
1941		L. 469.101.813,—
1942		L. 500.000.000,—

(approssimativi - približno)

Utili netti - Čisti dobiček

1922		L. 14.050.760.70,—
1941		L. 81.399.297.87,—

Dal 1930 agli Assicurati sono state assegnate quali quote di partecipazione agli utili complessivamente L. 290.724.603,—. Gli utili si possono riscuotere anno per anno oppure si capitalizzano in aumento al capitale assicurato.

Od 1930. so bili zavarovancem izplačani deleži čistega dobička v skupnem znesku L. 290.724.603,—. Čisti dobiček se more dvigniti vsako leto ali pa se naloži k zavarovani glavnici.

I. N. A.

Agenzia Generale
Lubiana, via 3 Maggio No 11
Telefono 25-71

Generalno zastopstvo
v Ljubljani, Ulica 3. maja št. 11
Telefon 25-71

LOKAL

iščem v centru mesta začetkom decembra. Ponudbe poslati v upravo »Slovenca« pod šifro »Lokal« 6299.

GOSPODJE POZOR! Klobučarna »PAJK« strokov. očisti, preoblikuje in prebarva vse vrste klobukov po nizkih cenah. Lastna delavnica. Se priporoča Rudolf Paik, Sv. Petra c. 38

Antica Casa Orticola Stara zelenjadna trdnja
F. VAN DEN BORRE - TREVISO
PIANTE - SEMENTI
RASTLINE - SEMENA
Catalogo gratis a richiesta.
Na zahtevo katalog brezplačno.

SGARAVATTI SEMENTI S. A., PADOVA
Sementi di Ortaggi, Foraggi ecc.
Semena za zelenjavo, krmila itd.
Chiedere offerta. — Zahtevajte ponudbe.

LJUBLJANSKI KINEMATOGRAFI
Delavniki: 15-30, 17-30, Sloga od 14 dalje, nedelje in prazniki: 10, 13-30, 15-30, 17-30

Popularni komik MACARIO v svojem najduhovitejšem filmu

„Ne pravi mi tega“

Sodeluje lega Silvana Jachimo in Vanda Ostri

KINO SLOGA - TEL. 27-30

Tragična ljubezen ruske velikašnice...

Film razkošja, romantike in opojne glasbe!

Fedora

Izborna igralna trojica Luisa Ferida, Amadeo Nazzari, Osvaldo Valenti

KINO MATICA - TEL. 22-41

Zanimiv in krasen švedski film

Takšen mora biti mož!

Ljubezen lepe, razvajene meščanke in postavnega ter značajnega kmetkega fanta

Igralci: Adolf Jahr, Birgit Tengrothid.

KINO UNION - TEL. 22-21

KINO KODELJEVO TEL. 41-64

Odlična glasbena komedija

Ljubi Avguštin

Paul Hörbiger - Amira Andergast

Jackie COOPER v filmu ganljive vsebine

Gangsterjev sin

Prejstave: delavnik ob 17, nedelja ob 14 in 16,30

Ditta ORBENTO

Milano - Via S. Gregorio, 38

TUTTO PER IL CICLO

Elementari fabbisogno. Vi comunicheremo i prezzi

VSE ZA KOLO!

Napravite seznam potrebščin in mi vam sporočimo cene

PETROLAV

Soc. Coll. di R. GAROSI & C.

Milano Stabil: Via F. Argellati, 22 - Tel. 37.662

Sede Via Camperio, 10 - Tel. 152.801

PRODOTTI AUTARCHICI AUTARKTICNI PRODUKTI
Gomma lacca - Resine - Vernicette - Guma za lake - Smole - Ličila - Petroli - Sgrassanti - Detersivi - Glicine - Lubrificanti - Emulsivi - Cere per pavimenti - Solventi - Glicine - Mazila - Emulzije - Vosek za tla - Rastopine

AMARO "1918"

GRENAK "1918"

Isolabella

VERMUT BIANCO

BELI VERMUT

PO VAŠI ŽELJI
VAM IZDELA

KNJIGOVEZNIKA LJUDSKE TISKARNE

V LJUBLJANI
KOPITARJEVA 6/II

CENE SO SKRAJNO NIZKE! POSLUŽITE SE JIH!

v svoji ertalnici razne poslovne knjige, ako niso že v zalogi. Istotako izvrši tudi

vsa druga knjigoveška dela posebno razne vezave v raznih velikostih od preprostih do razkošnih oblik v vseh barvah. Posebni oddelki za izdelovanje damskih torbic, šolskih torbic in sličnih, pasov, denarnic, kovčkov in drugega usnjenege galanterije blaga

Vam nudi te predmete vedno v lepih, okusnih in modernih oblikah vsaki čas.

Edgar Wallace:

4

Skrivnost skrivljene sveče

Roman.

»Ni neumnost,« je vztrajal Kara. »Kadar imate opraviti z Grkom najnižje plasti, je treba tako postopati, da ga vsaj prestrašite. Če ravnote grdo z njim, vam nikdar ne odpusti in verjetno je, da zasadi kdaj svoj nož v vas ali v vašo ženo. Če pa se ob njegovi igri postavite s svojo igro in potegnete v pravem trenutku revolver, dosežete učinek, kakršnega si želite. Ali imate revolver?«

John je stopil k pisalni mizi, odprl neki predal in vzel iz njega majhen browning.

»To je vse moje orožje,« je rekel. »Nisem ga še nikoli uporabljal. Neki neznan občudovalec mi ga je poslal za božič.«

»Čuden dar za božič!« je menil Grk in ogledoval orožje.

»Menim, da so darovalca zavedle moje knjige, po katerih je sklepal, da imam doma kar pravi muzej revolverjev, bodal in škodljivih dišav,« je nadaljeval Lexman spet šegavo. »Priložil mi je tudi pisemce.«

»Ali veste, kako se uporablja?«

»Res, nikdar nisem poskušal,« je odvrnil Lexman. »Vem, da je treba pri polnitvi odriniti pokrov, a ker mi moj občudovalec ni poslal nabojev, nisem nikdar poskušal.«

Tedaj je potrkalo na vrata.

»Pošta,« je pojasnil John.

Hišna je prinesla na podstavku neko pismo in pisatelj ga je vzel z namrgodenim čelom.

»Vassalarovo,« je rekel, ko je hišna odšla.

Grk je vzel pismo v roko in ga ogledoval.

»Želo grdo piše,« je pripomnil in ga vrnil Johnu.

Lexman je odprl tenki rumenkasti ovitek in vzel iz njega kakih šest listkov rumenega papirja, a popisan je bil samo eden. Pismo je bilo kratko:

»Nujno in za gotovo vas moram nocoj videti,« je pisal mazač. »Pridite, da se dobiva na križišču med Bostonom Traverjem in Eastbournejem. Jaz bom tam točno ob enajstih in ako mi želite rešiti življenje, bo prav, da mi prinesete na račun znatno vsoto.«

Podpis: »Vassalaro.«

John je bral pismo glasno.

»Gotovo je znorel, da mi piše tako pismo,« je rekel. »Pojdem in dam hudiču pritiklavemu tako lekcejo, da je nikdar več ne pozabi!«

In je dal pismo Karu, ki ga je tiho bral.

»Dobro bi bilo, če bi vzeli s seboj revolver,« je rekel, ko mu je vrnil pismo.

»Še uro časa imam, a da pridem do Eastbournejske ceste, je treba skoraj dvajset minut.«

»Torej res pojdete?« ga je vprašal Kara začudeno.

»Seveda. Saj ne morem dovoliti, da bi mi prišel na dom in povzročil tu kak neprijeten prizor, kar ta divjačina gotovo namerava.«

»Ali ga plačate?« je vprašal Kara tiho.

John ni odgovoril. Doma je imel nemara kakih deset šterlingov in ček, ki bi ga moral druzg dan vnovčiti, bi mu jih dal še trideset. Pogledal je znova pismo. Bilo je pisano na nenavadno hrav papir, ki je bil kakor pivnik, da se je črnilo

na nekaterih mestih kar razlezlo. Bele liste je najbrž priložil kdo, ki se mu je tako mudilo, da ni opazil nenavadnosti.

»To pismo shranim,« je rekel John.

»Mislim, da bi bilo prav. Vassalaro najbrž ne ve, da se z grozilnimi pismi prekorati zakon in da bi bila taka pošiljka v vaših rokah kdaj še lahko močno orožje.«

V kotu sobe je bila majhna blagajna in John jo je odprl s ključem, ki ga je vzel iz žepa. Povlekel je za neki jeklen predal, spustil vanj pismo in ko ga je spet potisnil na svoje mesto, je vse zaprl.

Kara je medtem gledal Lexmana tako pazljivo kakor človek, ki ga zelo zanima kaka novost.

»Rad bi šel z vami na ta zanimivi sestanek,« je rekel, »a žal, imam še drugod nekaj opraviti. Dovoljujem si vam pa le reči, da vzemite s seboj revolver, in sprožite nekaj krat; drugega vam ne bo treba!«

Grace je vstala izza klavirja, ko je vstopil Kara v sprejemnico, in spregovorila nekaj običajnih fraz, kako ji je žal, da je bil njegov obisk tako kratek. Grk v prisrčnosti njenega obžalovanja seveda ni verjel, ker je bil izredno trezen človek.

Trenutek so še pokramljali.

»Grem, da pogledam, ali vaš šofer spi,« je rekel nato John in odšel iz sobe.

Ko je odšel, sta bila gospa in Grk nekoliko časa tiho.

»Mislim, da niste kaj zadovoljni, ko me spet vidite,« je rekel končno Kara. Njegova brezobzirnost je spravila gospo nekoliko v zadrego in je rahlo zardela.

»Vedno sem zadovoljna, ako vas vidim, kakor

sem s katerim koli prijateljem svojega soproga,« je odločno odgovorila.

Kara se ji je poklonil.

»Biti prijatelj vašega soproga, je že veliko,« je rekel in potem povzel, kakor bi se nečesa spomnil: »Želel sem si izposoditi neko knjigo. Kdo ve, če bi bil vaš gospod zadovoljen, da jo vzamem?«

»O, ni se vam treba truditi,« je ugovarjal, »saj vem dobro, kje je.«

Ne da bi čakal na njeno dovoljenje, je zapustil mlado gospo, ki je imela občutek, da si le preveč drzne na račun prijateljstva z Johnom. Čez dobro minuto se je vrnil s knjigo.

»Lexmana sicer nisem vprašal za dovoljenje, da bi jo vzel,« je rekel, »a ta pisatelj me nekoliko zanima. O, saj je že tukaj!« se je obrnil k Johnu, ki je prav tedaj vstopil. »Dovolite, da si izposodim to knjigo o Mehiki?« je vprašal. »Jutri zjutraj vam jo vrnem.«

John in Grace sta obstala na vratih in gledala za svetliko na avtu, ki je izginjala na cesti, potem pa sta se tiho vrnila v sprejemnico.

»Zdi se mi, dragi, da si preza poslen,« mu je rekla in mu položila roko na ramo.

John se ji je rahlo nasmehnil.

»Ali je zaradi denarja?« ga je zaskrbljeno vprašala.

Za trenutek ga je imelo, da bi ji povedal vse o pismu, a se je premagal, ker je vedel, da bi mu ne dala oditi, ako bi zvedela vso resnico.

»Nič posebno važnega ni,« je odgovoril. »Iti moram v Boston Tracey k zadnjemu vlaku. Pričakujem oditise v pregled.«